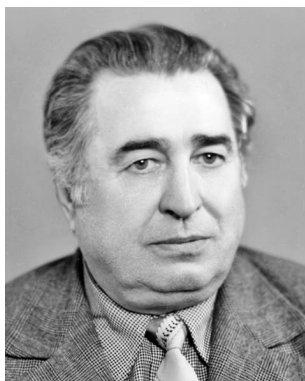


А. П. Стожук

Лагоза Віктор Маркович



ЛАГОЗА Віктор Маркович (24. 11. 1918, м. Канів, нині Черкас. обл. – 09. 05. 2002, Харків) – поет-байкар. Батько [І. Лагози](#). Член НСПУ (1956). Літ. премія ім. Олександра Олеся (1997). Учасник рад.-фін. та 2-ї світ. воєн. Бойові нагороди. Закін. робітфак Харків. мед. інституту (1937). Від 1943 після шпиталю за станом здоров'я був нач. навч. частини та ст. викл. військ. каф. Харків. мех.-маш.-буд. інституту. Працював 1948–55 на кер. адм. посадах у нар. госп-ві, на буд-ві, у промисловості; 1956–76 – відп. секр. Харків. організації СПУ; водночас 1963–64 – у ред. ж. «Прапор». Складати сатир. вірші та байки, які переважають у його твор. доробку, почав ще в школі. Писав укр. мовою. Друкувався у фронт. пресі, перші поезії опубл. 1949. Його твори спрямовані проти тих, хто заважав будувати незалежну Україну, хто нехтував людськими нормами, кому не до вподоби нормал. людські стосунки. Автор також оповідань і новел на військ. тематику.

Основні твори

Байки. Х., 1956; Вчений і колода. Х., 1958; І з медом, і з перцем. Х., 1962; Лихе зілля. Х., 1963; Припечатаний Заєць. Х., 1965; Оце так жених. Х., 1969; Вередливий Слимак. Х., 1973; Байки. К., 1975; Рання Коза. Х., 1977; Чужі млинці. Х., 1978; Соловей у курнику. Х., 1981; Ведмежа послуга. Х., 1986; Твори. К., 1988; З перцем і сіллю. Х., 1989; Байки. Х., 1998.

Покликання на статтю:

Лагоза Віктор Маркович / А. П. Стожук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52853>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).